

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1069/2024
05.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Јовице Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К.бр.498/23 од 04.10.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.173/24 од 09.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Јовице Ковачевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К.бр.498/23 од 04.10.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.173/24 од 09.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К.бр.498/23 од 04.10.2023. године окривљена АА је оглашена кривом да је извршила кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, па јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљена у року од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одређено је и да ће се условна осуда опозвати уколико окривљена у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде оштећеном ББ не исплати износ од 454.186,79 динара, те је окривљеној суд као споредну казну изрекао новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљена дужна да уплати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљена је обавезана да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.173/24 од 09.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, па је потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови К.бр.498/23 од 04.10.2023. године.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Јовица Ковачевић, без формалног означавања законске одредбе која је повређена, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак. Иако формално не означава, из обраложења захтева произилази да бранилац суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући суштински на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљене АА, адвокат Јовица Ковачевић наводи да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који је се не може применити, јер није испуњена квалификаторна околност за постојање кривичног дела из члана 208. став 3. КЗ, односно извршеним делом није прибављена противправна имовинска корист у износу који прелази 450.000,00 динара, па се евентуално може радити само о кривичном делу превара из члана 208. став 1. КЗ. Бранилац свој став образлаже тиме да је у изреци пресуде наведено да је оштећени предао окривљеној новчани износ од 3.000 евра, у динарској противвредности од 343.776,90 динара, како би му окривљена прибавила радну и боравишну дозволу у Републици Аустрији, те да се у конкретном случају не може радити о прибављању противправне имовинске користи, с обзиром да је окривљена за наведени износ прибавила и радну и боравишну дозволу оштећеном, односно прибавила му неопходна документа. Евентуално, по оцени браниоца, износ од 900 евра односно 110.409,89 динара може представљати противправну имовинску корист, који износ је оштећени дао окривљеној на име становања у Бечу, а што му оштећена није обезбедила, али би се у том случају могло радити о кривичном делу превара из члана 208. став 1. КЗ. Бранилац још истиче да је оштећени морао знати да обезбеђивање радне и боравишне дозволе у виду картице не иде легалним током, што би значило да он, у погледу чињенице да ће му окривљена обезбедити наведене дозволе, никако није могао бити доведен и одржаван у заблуди, односно да нико у кривично-правном смислу не може учинити нешто на штету своје имовине, ако противуслуга коју треба да добије за то представља нешто противправно, а што свакако представља прибављање радне и боравишне визе на начин утврђен у овом кривичном поступку.

Одредбом члана 208. став 1. КЗ је прописано да ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да овај на

штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини, казниће се затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном, док је ставом 3. истог члана прописано да ако је делом из става 1. и 2. овог члана прибављена имовинска корист или нанета штета у износу који прелази 450.000,00 динара, учинилац ће се казнити затвором од једне до осам година и новчаном казном.

У конкретном случају, у изреци побијане пресуде Основног суда у Старој Пазови К.бр.498/23 од 14.10.2023. године је наведено да је окривљена на описани начин, способна да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свесна свог дела и свесна његове забрањености, чије је извршење хтела, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница довела у заблуду оштећеног ББ, а након тога и одржавала истог у заблуди да ће му обезбедити посао у фирми свог сина у Бечу као и становање у истом граду, односно како би му окривљена прибавила радну и боравишну дозволу у Републици Аустрији, за коју услугу јој је окривљени на штету своје имовине предао новчани износ од 3.000 евра – у динарској противвредности од 343.776,90 динара, као и износ од 960 евра – у динарској противвредности од 110.409,89 динара, на име становања оштећеног у Бечу у стану окривљене АА, иако оштећени никада није отпутовао у Беч нити је добио запослење у наведеном граду, нити обећано становање, на који начин је окривљена прибавила противправну имовинску корист од 3.960 евра, односно 454.186,79 динара.

По оцени Врховног суда, у изреци пресуде су наведени сви објективни и субјективни елементи кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљена правноснажно оглашена кривом. У изреци су наведени законски елементи предметног кривичног дела тако што је наведено да је окривљена у намери да себи прибави противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница довела у заблуду оштећеног ББ, а након тога и одржавала истог у заблуди, да би окривљени на штету своје имовине нешто учинио, те је наведено да је окривљена прибавила противправну имовинску корист у износу од 454.186,79 динара, који износ је већи од законом прописаног износа од 450.000,00 динара, који представља квалификаторну околност за постојање кривичног дела из става 3. наведеног члана, па су самим тим наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, да је примењен закон који се не може применити, јер није испуњена квалификаторна околност из наведеног члана и да се у конкретном случају може евентуално радити само о кривичном делу превара из члана 208. став 1. КЗ, односно да постоји повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени неоснованим.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић